

Minister Zdrowia

ZP.070.1.2015

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26.06.15.
nr 2598 podpis. Borusewicz

Warszawa, 23.06.2015

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 23.06.15 z zał.
nr 4047 podpis.

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Proszony Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Ryszarda Knosłę, na 75. Posiedzeniu Senatu w dniu 21 maja 2015 r., przekazane przy piśmie z dnia 29 maja 2015 r., znak: BPS/043-753240/15, dotyczące ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z późn. zm.), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższego.

Art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wprowadza bezwzględny zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na terenie szkół oraz innych zakładów i placówek oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych i domów studenckich. Pojęcie szkoły interpretować należy w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadaje ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.). Nie istnieją wyjątki od zakazu spożywania napojów alkoholowych na terenie szkół. Zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na terenie szkół jest zakazem ustawowym, zatem władze samorządowe lub organy państwowe – oczywiście nie wliczając ustawodawcy – nie są uprawnione do wprowadzenia takiego wyjątku np. na gruncie przepisów prawa miejscowego.

Niewątpliwie termin „teren szkoły” nie ogranicza się wyłącznie do budynków, w których odbywają się zajęcia edukacyjne, ale obejmuje całość wyodrębnionego terenu, posesji, na którym znajduje się dana szkoła tj. łącznie z trawnikami, salami gimnastycznymi, boiskami, placami gry itp. Problem podobnej natury stał się przedmiotem orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejscowy w Białymstoku, który w wyroku z dnia 21 marca 2002 r. (sygn. akt SA/Bk 1278/2001) zauważył, że: „gdy chodzi o pojęcie czy definicję obiektu szkoły jako obiektu chronionego nie można mieć

wątpliwości, iż chodzi tu nie tylko o budynek szkoły, ale także teren wokół, czy przy szkole, z którego korzystają uczniowie gimnazjum (boisko, trawniki, place gier). Stąd w istocie granica obiektów takich jak szkoła jest równoznaczna z granicą posesji, na której usytuowany jest budynek szkoły. Nie można w każdym bądź razie utożsamiać pojęcia obiektu szkoły jedynie z budynkiem szkoły. Stąd granica szkoły jako obiektu chronionego jest równoznaczna z granicą posesji, terenu na którym znajduje się budynek szkoły i inne urządzenia służące uczniom do rekreacji i sportu”.

Odnosząc się natomiast do przepisów art. 14 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, należy zauważyć, że w ww. ustawie brak jest definicji takich pojęć jak: park, ulica i plac, czyli de facto miejsc, w których spożywanie alkoholu jest zabronione. W celu określenia znaczenia dwóch ostatnich terminów należy wskazać przepisy ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520). Zgodnie z art. 47a powyższej ustawy na gminę nałożony jest obowiązek prowadzenia ewidencji miejscowości, ulic i adresów, która zakładana jest na podstawie m.in. uchwał rady gminy w sprawie przebiegu oraz nadania nazw ulic i placów. W ewidencji tej uwzględnione zostać muszą również, poza nazwami miejscowości i adresami, nazwy ulic i placów oraz dane określające położenie tych ulic i placów. Szczegółowo zakres informacji gromadzonych w bazach danych ewidencji miejscowości, ulic i adresów określają przepisy rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów (Dz. U. z 2012 r. poz. 125).

Wymieniony w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi katalog miejsc, na których obszarze nie można spożywać alkoholu, nie jest całkowicie zamknięty. Wyżej wymieniona ustawa w art. 14 ust. 6 określa, że w innych niewymienionych miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter, rada gminy może wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych. Należy tu jednak podkreślić, że przepisy art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 12 oraz art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 460) wskazują, iż zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy i obejmuje m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody, gminnych dróg, ulic, mostów i placów oraz zieleni gminnej i zadrzewień. Ponadto przepisy art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości

rady gminy zaliczają również podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260), a także wznoszenia pomników.

Podsumowując należy zauważyć, że doprecyzowanie przepisów w przedmiotowym zakresie nie wydaje się zasadne.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia MINISTRA ZDROWIA
SEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Zdrowia
Pełnomocnik Rządu do spraw projektu
ustawy o zerównaniu publicznym

Beata Małecką-Libera